

mens de, som f.eks. er på overførselsindkomster, f.eks. studerende, ikke har kunnet få en krone.

Så man står med det valg, at man enten må sige, at det bare er ærgerligt, at det er regeringens valg, de enlige forsørgere må sejle deres egen sø, vi vil have rene hænder, eller også må man på den anden side sige: Vi har et problem, vi skal have løst. Det skal ikke være de enlige forsørgere, som betaler prisen for regeringens stivtsind. Det er det valg, som vi har truffet i SF, at de enlige forsørgere må komme i første række. Det her problem skal løses.

Derfor har vi også måttet se på, hvordan vi kunne finde den mindst skadelige finansiering af det her, for det skal ikke være nogen hemmelighed, at SF meget gerne havde set, at vi havde fundet en anden måde at finansiere det her på. Men når man endelig skulle finde en finansiering inden for SU-rammen, så er jeg overbevist om, at det her er den model, som gør mindst skade, hvor man kan finde pengene, hvor det får færrest skadelige virkninger for de studerende.

Så derfor er vi glade for, at det er lykkedes at lave en aftale, hvor vi har kunnet få fordoblet SU'en for enlige forsørgere og også få lavet forbedringer for andre studerende forsørgere. Det er en mærkesag for SF, som er blevet gennemført med det her, og derfor er vi også glade for, at vi har truffet valget, selv om vi gerne havde set en anden finansiering.

Når det så er sagt, så er vi ikke færdige med forbedringerne af SU-systemet. Vi vil gerne se, at nogle af de afledte besparelser, der måtte komme, f.eks. på revalidering, som det er lykkedes at få ført tilbage til SU-systemet, vil blive brugt på f.eks. at rulle noget af besparelsen for hjemmeboende SU-modtagere tilbage. Der er også brug for forbedringer for samboende forsørgere, som får et løft med det her lovforslag, men et i SF's øjne meget lille løft.

Så vi er ikke færdige med det her. Men vi synes, det er et godt forslag, som løser et voldsomt problem, og derfor er vi meget glade for, at det er blevet fremsat, og at vi har fået lavet aftalen, og SF kan selvfølgelig støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu vil man så ikke have, at det skal være forsørgerne, som kommer til at stå i en klemme, fordi den danske befolkning har valgt at placere 90 mandater til højre i salen. Det skal være de hjemmeboende, der bliver gidsler i det valg, som den

danske befolkning har truffet om, hvor mandaterne skal placeres.

Hvor ellers vil SF gerne være med til at tage fra nogle af dem i Danmark, der har allermindst, fordi de 90 mandater er placeret et andet sted i salen? Vil man være med til også at tage penge fra bistandsklienterne? Eller fra dagpengemodtagerne? Eller fra folkepensionisterne?

Hvor ellers vil SF gerne være med til, at man tager nogle penge, fordi nogle andre har behov, i erkendelse af at danskerne har valgt en borgerlig regering? Vil man gerne være med til at skære i folkeskolerne eller børneinstitutionerne?

Hvor er grænsen for SF's vilje til, fordi man gerne vil lave reformer med regeringen, at lave nedskæringer for dem, der er dårligt stillet, eller de steder, som SF ellers går og bryster sig af gerne at ville prioritere?

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Nu synes jeg, fru Rosenkrantz-Theil skal passe på, hvor højt hun skruer retorikken op. Jeg synes, den er i et toneleje, hvor den slet ikke kan bære. SF har jo hverken foreslået eller støttet nogen af alle de besparelser, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil peger på.

Kl. 17.50

Jeg synes, det må være meget nemt at være i den ideelle verden, hvor man kan føre de rene hænder politik og sige: Det var dog ærgerligt, at der var et flertal af danskerne, som har valgt en regering, som både fru Pernille Rosenkrantz-Theil og jeg synes fører en forkert og ofte også forfærdelig politik, men det må de enlige forsørgere så bare leve med. Det må deres børn bare leve med. De kan så vente, indtil fru Pernille Rosenkrantz-Theil og jeg selv får flertallet, med at sende deres børn til børnefødselsdag og købe noget nyt tøj.

Sådan fungerer det bare ikke i min verden. Der er der et akut behov for at hjælpe nogle af dem, som har det allersværest i det her samfund.

Jeg ville helst have hjulpet dem ved at lave skattestigninger for nogle af dem, der tjener mest, ved at lave effektive beskatninger af nord-søliien, ved at lave effektiv beskatning af de multinationale selskaber. Det kunne ikke lade sig gøre. Det vil jeg gerne gennemføre, når fru Pernille Rosenkrantz-Theil og jeg får flertallet til det.